

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4136/2022
13.07.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Синиша Цветковић адвокат из ..., против туженог ЈП „Водовод“ Врање, чији је пуномоћник Марија Јанићијевић адвокат из ..., ради исплате дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1331/21 од 06.12.2021. године, у седници већа одржаној 13.07.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1331/21 од 06.12.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1331/21 од 06.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 1132/19 од 19.04.2021. године одржан је на снази платни налог Основног суда у Врању Пл 453/19 од 19.06.2019. године за износ главног дуга од 6.000,00 динара, по основу рачуна – трошковника број ../2019 од 13.05.2019. године, са законском затезном каматом почев од 21.05.2019. године до коначне исплате и за трошкове издавања платног налога у износу од 7.900,00 динара. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 31.900,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде па до исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 1331/21 од 06.12.2021. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена тако што је укинута у целисти платни налог Основног суда у Врању Пл 453/19 од 19.06.2019. године Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда и у ставу другом изреке, тако што је обавезан тужилац да туженом на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 30.950,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до коначне исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име накнаде трошкова другостепеног поступка плати износ од 15.800,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку ради разматрања правних питања у интересу равноправности грађана, уједначеног тумачења права и уједначавања судске праксе.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13, 74/13, 55/14, 87/18, 18/20), Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, из разлога што не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и уједначавањем судске праксе, нити за новим тумачењем права, имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева. О праву тужиоца нижестепени судови одлучили су применом одговарајућих одредаба материјалног права, а накнада адвокатских услуга је чињенично питање сваког конкретног спора. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке, на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбама Закона о парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе (члан 468. став 1) и да у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена (члан 479. став 6). Према члану 470. тог закона, поступак о споровима мале вредности спроводи се и поводом приговора против платног налога, ако вредност оспореног дела платног налога не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба са предлогом за издавање платног налога поднета је 19.04.2019. године за исплату главног дуга од 6.000,00 динара и у њој је означена вредност предмета спора 6.000,00 динара, а поступак је вођен по правилима у спору мале вредности.

Будући да је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је право на изјављивање ревизије искључено одредбом члана 479. став 6. ЗПП, то ревизија тужиоца није дозвољена, па је одбачена, на основу члана 413. ЗПП, као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**